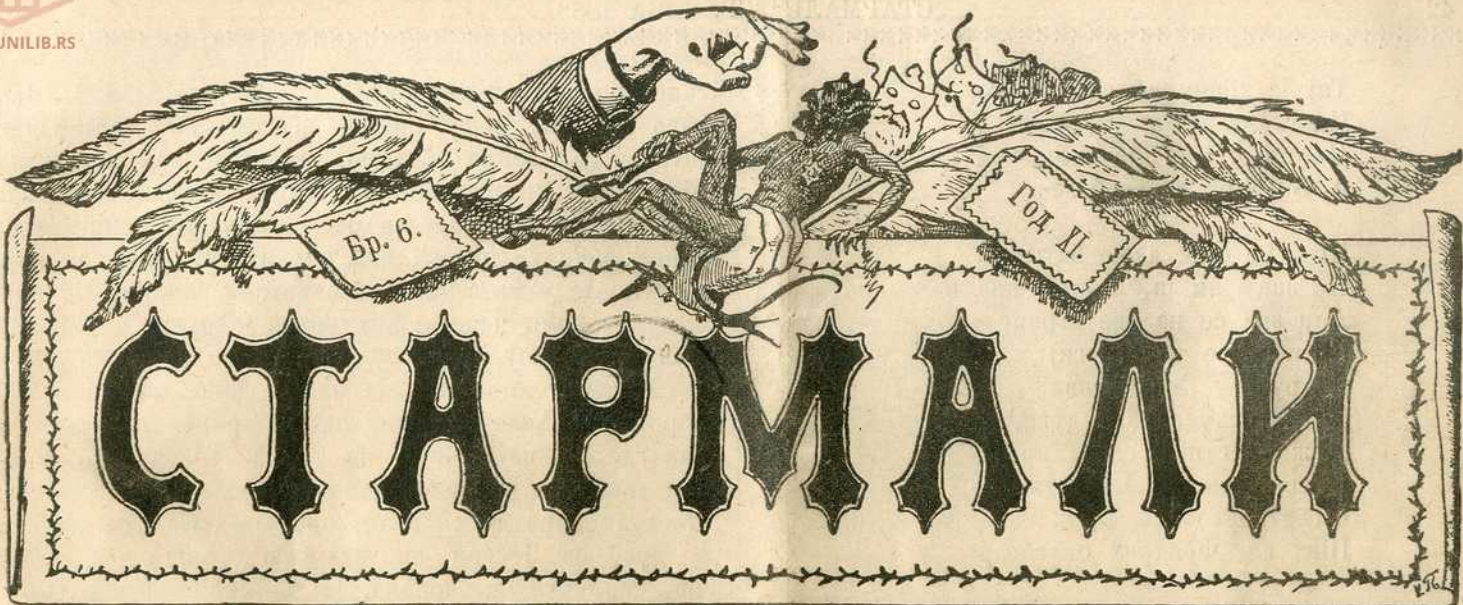

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СТАРМАЛИ

У Новоме Саду 29. Фебруара 1888.

„Стармали“ излази трипут месечно. Годишња цена 4 ф. — погодшња 2 ф. — на 3 месеца 1 ф. За Србију и друге крајеве 10. — 5. — 2¹/₂ динара или франка. — Власник и одговорни уредник Змај-Јован Јовановић; Издаје штампарија А. Пајевића у Новом Саду рукописи се шаљу уреднику (Dr. J. Jovanović, Wien Hernalser Gürtelstrasse, Nr. 9.) — Претплата и све што се тиче администрације шаље се штампарији А. Пајевића у Нов. Саду, из Србије књижари Валожића Београд и Ниш. — За огласе плаћа се 6 новч. од реда.

ПОСЛЕ СМРТИ ЦАРА ВИЛХЕЛМА I,

Е тако је од земани:
Свачи дани избројани.
Једном краћи, другом дужи,
Но свако мора да одужи;
И на одар да се пружи;
Своју својту да растужи;
Другог местом да послужи.

Под теретом многих дана
Клону глава крунџана.
Њега жали народ цео —
И Бисмарк се разболео.

Рец'мо и ми: Збогом стари!
Бог нека ти рај подари!
Под тобом су викли чини
Те с' Немачка уједини,
То ј' Немцима извор снаги,
— А другима пример драги.
За то рец'мо: Збогом, стари!
Бог нека ти рај подари!
(А што беше блудње, квара, —
То нек Бисмарк одговара).

Скрстио си, старче, руке
Под венцима, под застиром.
Ти си наш'о себи мира — —
Шта ће бити с нашим миром?! —
— — — — —
— — — — —
Но по реду полазећи
Сад долази Фридрих трећи
На престо је већем сео —
И Бисмарк се разболео.

Новинарска мудра глава
Несугласе затрпава,
Затрпава, зашупкава,
Да се не зна битност права.

Ал што ј' сваком ласно знати,
То се не да затрпати.

Пре три лета, кад се оно
Задрмало свако звоно,
Упеле се све параде,
Серенаде и бакљаде,
Здружио се дар и слово
— Јер је Бисмарк јубилово —
Тога дана, те вечери
Видило се ево ово:

Кад су пошли бакљоносци,
Хуком струје заведени,
Сви прозори у Берлину
Беку махом осветљени;
Берлин сјао, ка дај' гор'о
— (Неко ј' хтео, неко ј' мор'о) —
Пламен, пламен до пламена —
Престолница осветљена.

Само једна палата је
Мрштила се на те сјаје;
На прозори, не баш мали,
Ни жијак се не упали.
Ту палату, њеног госу,
Јубилеум не загрева, —
Та палата, та палата,
То је била „кронпринчева“.

Тај је кронпринц сада стига,
На главу је круну диг'о,
На престо је очев сео —
А Бисмарк се разболео.

Шта ће сада даље бити
Не знам ни ја, незнаш ни ти.
Али зна се на све стране
(Бележи се то у туги)
Да рукави Бисмаркови
Досад беху здраво дуги, —
Дужи нег што свету прија
И европској срећи годи, —
Од рукава ових дугих
Шат нас Фридрих ослободи.

Од рукава ових дугих
На много се страна пати;
У миру смо ка' у рату
И ратни се трошак трати, —
Те рукаве предугачке,
Шат их Фридрих вешто скрати.

—н.

Обзири по свету.

„Обзири по свету“. — Овај ми наслов већ не ваља. Најбоље би било кад би човек могао увек писати уводне чланке без обзирне воде; кад би се обзирао по свету без обзира, — кад би сваком врстом рекао попу „поп“ а бобу „боб“, (или промене ради: магарцу „asinus“, коњу „lo“, лисици „Fuchs“ и т. д. — или још веће промене ради: Панци „Стево!“, Стеви „Јота!“, Јоти „Германе!“, Герману „О-

стави где си!“ и тако даље и тако још даље). Јер право је мени рекао један негдашњи безобзирлија: „што се год већма обзиреш, све се мање обзиру на тебе“. Још ми је саветовао и ово: „терај куд иде руда!“ (до душе није ми рекао коју руду мисли, да ли ону обичну, дрвену, или ону златну руду, на коју је он после у подземним казаматима наишао, од које би му не само џеп, већ и образ зарудио, т. ј. кад би образа имао).

Е, ал тако је то, кад наиђе време, па ти се неки рогати анђелак спусти тихо на раме, глади те и пипа где си најслабији, па уме да те са тако кривим саветима и пословицама завеје. Час ти рекне: „Не гули коре да не буде горе“, — а ти се згуриш као преблаг Јеврем, па уздахнеш „хајде нек стоји кора, јер како би наопако, ја да припомогнем да буде горе“. (Тако се сеју обзири) — Ти би н. пр. хтео кога, опомене ради, да повучеш мало појаче за руку или за ногу, али рогати анђелак шапуће: „Немој брате Србине, јер истргнеш ли комарцу ногу, испадоме му и црева“. (Тако се сеју обзири). А ти се шћућуриш па жмиркаш: „како би ја, наопако, на своју душу примао грех тако цревателно на земљу падајушти и тако трогателно на небо вапијушти!“*) — Или на пример — али манућу се примера, јер и ти су примери ђаволи, могу човека да завеу и одведу баш онамо куда није хтео.

Обзири су као неке гљиве, које најбујније расту на нездравом земљишту. За то би најбоље било, кад би ми у болести нашој прикупили бар толико снаге,

*) Е, на то морам и ја нешто рећи, па макар ме таки из штампарије отерали. Ја не познајем писца овог чланка, али може се он обзирати колико му драго, ипак се нађе „Неколицина омладинаца“, који трубе, да их баш Стармали — „убија“.

Слагач.

ПОДЛИСТАК.

Ж е љ е.

Живео Србин са Чивутом добро, у лепом пријатељству. Једном ће Србин рећи Чиви: Хајде драги мој пријатељу, да један другом што добро пожелимо.

А шта би могао ја теби доброг пожелити? Ми добро, у пријатељству живимо, па си уверен да ја теби свака добра желим.

Па ништа за то; али опет да видимо само разне жеље један другог, одговори Србин.

Па добро, рече Чива, а ти чуј!

„Ја теби желим: да добијеш лепу, младу васпитану женицу, са миразом од 10.000 ф. и једну лепу, плодносуну пустару!“

„А ја теби желим: да имаш 100 јутара земље, свако јутро да ти роди 100 м. ц. па свака м. ц. да кошта 100 ф. ово све да продаш а са новци да расположеш по својој вољи.“

Чиви се насмеши брк, — „е брате, то је већ лепша жеља! боља је и виша од моје прихвати Чива. Али ако се нас двоје свадимо, онда не можемо један другом добра желити.

Србин. Да богме. Онда би један другом зла желили. Чива. Па ајде да видимо како би то изгледало.

Србин. Ајде почни ти.

Чива. Баш кад хоћеш, а ти чуј:

„Ја теби желим, да пет кишобрана уђу у твој трбух, у њему да се по мало раширују, док ти на послетку сав твој трбу не разнесу. Мислим да је доста, да те болове претрпиш.“

Па то није ништа, одговори Србин: Ал' ја теби желим, да ти постанеш кудељно (конопљино) семе.

„Но, шта је то кудељно семе? примети Чива смешећи се. „Ево видиш шта је, чуј само!“

Као кудељно семе, бићеш прво бачен у земљу; у влажној ћеш земљи неко време заоран, затрпан пробавити; после ће временом из тебе изнићи нека биљка; када као биљка већ сазреш, онда ће доћи неколико појаки људи и жена, па ће ду те из земље трзати, чупати и о земљу ударати, докле год те од земље не отресу; када већ будеш од земље отрешен и лепо очишћен, онда ће ду те купити у снопове, везивати, стезати, на тебе клецати, да ти све кости у теби пуцају; кад те већ у снопове повежу, онда ће ду те оставити неко време, да се на сунцу сушиш; Потом ће ду опет доћи по тебе, бацати те, товарити на кола,

на отиснувши од себе туђе најемнике и своје издајнике. сви други, од првог до последњег, један другом да рекнемо, говори брата Србине, што ти је на срцу нек ти је и на језику; говори, шта ти изгледа нередовно, неумесно, неправо, недобро. Говоримо и велики малима и мали великима, и стари младима и млади старима и крупни ситнима и ситни крупнима, говоримо један другоме без обзира у брк и у браду, само не псујмо оца, матер ни свеце, — јер отац ни мајка нису вам криви што смо се тако разнежили, да и на најпријатељскију критику ђипамо као помамни, а свеци су увек готови да помогну свакоме, који сам себи не одмаже.

Зар то не би лепше било, да један другога слушавамо, — ал за то да се не прекипљује од једа.

Зар не би лепше било, да један другом кашиком лека дајемо, — ал за то да један другог не желимо попиту у кашици воде.

Зар не би лепше било, да један другог помало исправљамо, — ал за то ипак да се не денунцирамо.

Зар то не би лепше било, да један другом по каткад поштену лекцију читамо, — ал за то ипак да се међу собом по мало и поштујемо.

Зар то не би лепше било, — да, да, све би то лепше било. што би се год између наших партаја радило друкчије него што се ради данас. Али ја сам се огрешио о наслов овог чланчића; хтео сам да се обзирем по свету, па запео и застао код наше обзирности и необзирности. Па ни из тога питања као да нисам изишао на чисто, — да ли би они, који су сувише обзирни требало да буду безобзирнији, или они који су сувише безобзирни да буду бар мало обзирнији, једно или друго, или обоје.

А што се тиче обзира по ширем свету, свет ми

са кола опет доле вурати, па са тобом у једну баруштину; ту ће ду на тебе натоварити силно блато и оставити неко време, да у смраду, блату и баруштини трунеш; када се већ у трулеж претвориш, доћи ће ду опет по тебе, па те из баруштине на поље водити; по том ће ду те на једну сунчану пољану раширити и оставити, док се и тело и срце твоје у теби не осуши, кад се већ сав исушиш, доћи ће опет по тебе, на кола те бацити и кући донети, код куће те опет са кола доле вурати, па у једну камару сложити; Ту ћеш опет неко време лежати; после овог, драги мој Чива! доспећеш под трепану и сад ћеш тек да патиш. Трепану те и ломити све дотле, докле год ти све кости твоје на парчета не изломе, и не постанеш са свим мекан као отрепана кудеља; по овом ће ду те у котурове повезати и однети у ваљоницу и ваљати те тамо међу камењем, па онако измученог и изваљаног опет у котурове везати, стезати и бацити те у какав магазин, гди ћеш опет неко време лежати; По овом доћи ћеш у руке какови јаки људи и жена који ће те гребенати, пролазићеш кроз гребене све дотле, док не постанеш са свим танак и мекан, правом, чистом дотераном кудељом; као таква доћеш у руке какве баке, која ће те прести, на тебе по мало пљукати и вртите тамо амо око вретена, док не постанеш танак као кончић; после овог доћеш на

ваљда за десет дана неће утећи, — моћи ћу се обзрети на њега и у другом броју.

Један стари Стармаловац.

Ђира. Даклем помакли су се и наши посланици на хрватском сабору. Дали су пр дставку бану и траже да се наше школске прилике поправе.

Спира. Е нека, нека, — ако ни то не постигну, онда боље да су седели код куће.

Ђира. А знаш ли чиме хоће да подмите бана? кажу, да ће се поправком школског закона поправити и учврстити пријатељство између Срба и Хрвата.

Спира. Па тиме они хоће да задобију бана!

Ђира. Па да!

Спира. Бана Хедерварија?!

Ђира. Па да.

Спира. Е онда право каже латин: *Beata simplicitas.*

П у с л и ц е.

⊙. Кад се нови цар Немачки вратио из Италије кажу да се са Бизмарком пољубио. А да тај пољубац неће бити оно, што Немци зову „двигипус“?!

△. То је незгода. Старе уговоре ваља поновити, — Фридрих, III. по савету лечника не сме да говори.

разбој и у руке тикачеве ту ћеш бити трзан тамо амо, док на послетку од тебе не постане без или платно; кад већ без или платно постанеш, онда ћу те ја од какве ткаље или тикача купити, донети мојој жени и казати јој да ми од тебе направи гаће; ја ћу те неко време носити, а кад се већ подереш, онда ћу направити од тебе обојке. Носи ћу те као обојке. Увићу те око мојих ногу. Обући оне моје велике чизме и газити по теби док се сав не подереш; на послетку онако подераног баћи ћу те на ђубре; На ђубрету ћеш трунути све дотле, докле какав стари Чива на тебе не наиђе, покупи те и баћи међу остале његове рите; са осталим ритама доспећеш опет у какав магазин и тамо ћеш неко време са ритама у друштву провести; са осталим ритама ће ду те однети у фабрику гди ће се од тебе направити папир; кад већ папир постанеш онда ћеш доћи у какву штампарију и на теби ће се штампати какове новости које ја баш не радо читам, ал онда ћу их прочитати, а после прочитања већ зваћ чива! шта ћу с тобом урадити!“

— Ај вај! уздахну сиром Чива. Доста, комшија доста.

Прибележио Љ. К.

§. Сад се лечници поново надају, да ће Фридрих III. оздравити. — Е онда ће се Бисмарк још већма разболети.

*. Снег се топи. То је баш мио и невин глас. Ал ми нисмо криви што нас и тако невин глас подсећа на то пове.

∞. У Бугарској је нестала цела каса једне регименте. Кажу да ће се тај новац употребити да се олакша пут младоме Кобургу. (Али он би откасао и без те касе).

Ω. И Абердар је већ држао своје академичко предавање и то: „О вољи и слободи.“ — О слободи ми знамо и без Абердара, а о својој доброј вољи уверио нас је још док није био академичар.

+ . У Бечу је забрањено у цркви држати мису пригодном јубилеја бискупа Стросмајера, — јер веле, та прослава изгледа на политичну демонстрацију. (А та забрана опет изгледа на политичну вексацију.)

††. При изборима у Србији радикална је странка добила већину, и то тако огромну већину, да је влада при наименовању краљевих заступника могла комотно бити мало ширих груди. (Е ал шта ћемо кад су либерали гласали против зајма, који су сами као хитан предложили.)

□. У Пожуну је изгубио на годину дана право на адвокацију адвокат Кутли, као за то, што је веле он крив, што су неки Словачки ђаци протерани из пожунске гимназије. Па кад је он крив, што су онда ђаци кажњени!

Бука. Шта је, богати, поручио султан оном немачком Гобургу у Бугарској? Ја сам чуо, ал нисам добро запамтио.

Шука. Поручио му је да је и легалан.

Бука. А шта је то и легалан?

Шука. Знаш, султан је тиме хтео да му опсује и легало, — ал опег није хтео то сасвим јасно да изрекне, него је мало замотао да изгледа финије.

Бука. Али Гобург ће то ваљда ипак разумети.

Шука. Не знам. Можда ће се неко време и чинити као да не разуме.

Бука. Па шта ће онда бити?

Шука. Онда ће морати ко доћи да му то растумачи.

Шарени шљунци.

Један „фрајтер“ шетајући по Пешти оправи цигару и не имајући ватре, случајно сусрете једног мајора који је своју „вержину“ пушио, салутира и рече: „Господине мајору, молим понизно мало ватре.“ Овај га погледа од главе до пете па ће му онако горопадно рећи: А како се ти усуђујеш од мене ватре искати? На ово се фрајт окрете и рече: Та сто му мука, кад ми „шарже“ један с' другим нећемо да држимо и да се слажемо, онда је то зло и наопако.

*

Ове године на светога Саву узео кабанчар, брат III. своју малу Меланку за руку и рече својој жени: ја идем у цркву, па водим и Меланку, јер и тако још никад није била у цркви. Када се око подне кући вратили запитаће мати Меланку: Но, како ти се допада у цркви? Па лепо, има много људи, а њи троје узели неке дугачке штапове па све по једном зеленом асталу сиграју лопте.

*

Иста Меланка запитала једном своју матер: „мати јеси л' ти већ била рођена кад ти је мати умрла?“

*

Мојој баби је нешто пасирало што не пасира сваком, када је ових светаца барила слано месо, па кад је већ готово било, донесе на стол и рече: ево ово је готово, има још један део у лонцу тај никако да одмекне. Кад смо већ ручали, моја мати изађе да онај део извади мислећи да се већ и прекувао, а оно има шта видети, у лонцу — чокот.

*

О новој години у селу У. седели су и пили у једној гостионици, један трговац, касир, и један дебељко. Кад су се већ прилично поднапили рећи ће трговац: браћо, хајд мало да се по селу прођемо, па можемо мало баш и до нашег Чика Мишке да одемо. Па хајде рекоше ова двојица бар да нам опет што лепо приповеда, јер он је тога пун натучен. Хо мај што је тај Чика Мишка учен и паметан, нема му у читавој У. равна, примети касир. А на то ће дебељко рећи (и не мислећи како ће то да испадне). „Да сам ја на његовом месту ја би напунио кола, као онај сеоски нераст.“

*

Јесили ти, сине, чешће на кућу мислио? запитала отац свог сина, који је из сомборске школе кући дошао: „Сваког првог“ — одговори син.

*

Мала Вида захтевала је при ручку вина, па да не би то брат јој Тоша разумео, то поче сричући да иште: „Ма-ти дај-ми в-и-н-а.“ а Тоша ће рећи: А ја знам шта Вида оће, Вида оће смокве.

*

Покојни Паја Баша имао је пасију да се ма с киме потуче; једном када се потучао у једној гостионици, увате га два жандара да га терају у варошку кућу (то је било још у оно време кад су жандари носили оне шиљасте клобуке). Паја је био увек шљивчина, па и сад уз пут рече жандарима: Господо, ја могу нешто да урадим, што од вас ни један није у стању; па не вас двоје него ни један жандар. Жандари му рекоше: То неможе бити увек ће се бар један од њи толики наћи да ће тај „кунст“ моћи извести. Паја је навек носио качкет. Скине качкет с главе, метне га на земљу па седне на њега, и рече: Е сад господо пробајте ви то с вашим клобуцима.

5-но у Вршцу.

„С' опроштењем!“ . . . .

Молићу те,“ — вели „нобл-Фема,“
 мужу своме, добричини Лази,
 који знаде, да јој увек жеља,
 да се мало, што-но веле: мази.
 „Молићу те, да са више збиље,
 и штовања говориш о *мами*,
 или било то у каквом друштву,
 или кад смо оба двоје сáми.
 Мамица је нежна срца јако,
 па се срди, кад се о њој збори,
 а не пази, шта се њој пристоји
 и како се треба да говори.“ —
 „Хоћу душо,“ — вели на то Лаза, —
 „знам ја добро, шта је „нобл“ дама,
 од сада ћу, на прилику рећи:
 то је наша „с' опроштењем“ мама!“

По немачком.

Др. Казбулбуц.

Досетке наивности и др. из дечијег света.

Мој пријатељ Н. страсан је дуванџија пуши само на лулу а види и сам да му дуван шкоди за то се више пута накањивао да се пушења мане. Одржао је по два-три дана, па онда дај опет лулу. Ономад се опет захука и рече: „Е жено, сад ћу баш збиља дуван да оставим.“ — То чула његова ћерка, мала Милица, па пришапну матери: Тата је више пута рекао да оставља дуван, па опет пуши. Боље ће бити да ти оставиш његову лулу.

Миличина мати радећи у кујни запита свога мужа, који је био у соби, колико је сати?
 Муж јој из собе шалећи се одговори: сви су.
 Милица је стајала на вратима између собе и кујне и мати је запита: шта рече тата, колико је сати?
 Милица. Тата вели да је дванаест.

Отац. То нисам рекао.

Милица. Па ти си рекао „сви су;“ а кад су сви, онда је дванаест.

Милица је била у посети код једне своје другарице Ленке коју је јако боleo зуб и већ је био дошао берберин да јој зуб извади, али Ленка није смела да се одважи, бојећи се да ће је та операција јако болети. Сад је Милица поче тешити и доказивати да је то неће ни мало болети. Знаш, рече — моја мама свако вече извади све своје зубе, па никад и не јакне.

Иста Милица, кад је још била од пет година, вајкала се што због рђавог времена не може с матером да иде да се шета. Па овако рече: уф, ала је то гадно време, час пада киша, час пада снег. Кад ће једаред падати врућина!

Милица се навикла да се свако вече, кад у кревет легне прекрсти. Једаред пробуди се око поноћи и сети се да се није прекрстила. Викне своју матер и замоли је да упали свећу.

„А на што ти свећа?“

— Оћу да се прекрстим, па не видим у мраку.

Л. К.

Искреност.

Он:

„Признајем Вам, госпођице:
 Љубим Вас одавна!
 Али љубав моја није
 досад била јавна, —
 у потаји, у тишини,
 љубити је слатко!“

Она:

„Захваљујем врло лепо
 што љубите тако;
 љубите ме, али молим
 као и — до јако!“

Др. Казбулбуц.

Неће да пуцају на Русе.

Лист „Ратибор“ приповеда овај догађај:

У некој омањој гостионици у Краљичином Грацу, у коју долазе и војници, сеђаху једног вечера два пешака, живо се разговараху и момачки пијуцкаху. Мало подаље се дело је неколико цивилиста гледајући веселе момке, и један цивилиста рече: „Нека их, нек пију. За кратко време може их бојна труба позвати у бој на Русе, — па ту могу

и кости своје оставити“ — То чуше војници и упустише се са цивилистима у разговор, (наравно о рату). Тада ће рећи један цивилиста: „Ипак је то чудно, пуцати на људе, које и не познајемо, а камо ли да смо се кад с њима свадрили.“ — „Богме ми и не би пуцали на њих“ одговорише оба војника. „Не би да! команда је команда и кад се заповеди, онда војник мора да пуца ма и на свог оца“ — тако примети један цивилиста. „Све је то тако“ прихвати један од војника „ал ја и мој друг ипак нећемо пуцати макар се и командовало.“ Док се они тако разговараху, ал ти се из неког кута подиже војнички каплар, кога нису ни опазили да је ту; и он позва војнике да им кажу своја имена, да их прибележи. Војници рекоше своја имена, па и сад додадоше: „Молимо покорно, ми на Русе нећемо и не можемо пуцати, — јер ми смо обојица — тамбури.“

Зашто? . . . За то! . . .

Зашто су ти, чедо мило,
обрашчићи тако бледи? . . .
Шта те мучи, да ти сузу
из очију лепих цеди? . . .

„Ах! Несретна сувише сам!“
— одговор је за питача, —
„Ето иде зима љута,
а ја немам — *огргача!*“

²⁸/₁₀. 1887. По немачком.

Др. Казбулбуц.

Зар се и то купи!

Отиде једном један имућан али прост сељак у Пешту да преда неки процес адвокату. Адвокат га понуди да седне и да га пречека док он неки посао у другој соби не сврши. Клијенат седне па извади своју лулу из чепа, и почне истресати багов на патос. Послужитељ адвокатов види с ким има посла — те брже боље мете поред њега пљувоницу. Кад је напунио лулу, почне пљувати с' друге стране на патос, а послужитељ узме с' оне стране пљувоницу и мете на другу страну. Још се братац не сећа чега ради је послужитељ донео пљувоницу — па поче пљувати опет на ову страну. Кад послужитељ то види, а он донесе још једну пљувоницу и мете и с' друге стране. На послетку помисли сељанин да се овај с' њим — што рекли банаћани — подпрцава па рече: „јеси чуо! уклони ту тепсију одавде јер ћу, бога ми пљунути у њу. Па зато сам баш и донео да ту пљујете, — дода послужитељ. Сељанин га погледи зачуђен и рече: но мај, нисам мога ни помислити, да се у вароши још тако што купи!

Б.

Једноме појети српском.

Твоја ће слава тек доцније синут'
И освојит' Србе и Српкиње све.
Кад Његуша, Чубру, Вишњића и Бранка

Већ забораве,
Тад ће тебе славит',
— Али пре тога не.

(По немачком.)

Попа и владика.

У старо време, кад је поповима строго било забрањено пушити, оптуже једног попа код владике да се не влада по тој заповести него пуши к'о Турчин. Владика га одма позове на одговор. Тај поп је био велики досетљивац те стане смишљати како ће да се изговори пред владиком, а кад најпосле удеси свој план а он хајд владичи. Оде у двор и ту упита једног послужитеља где је владика и шта сад ради, а послужитељ му каже да је владика баш сад доручао и отиш'о у башту под сеницу да пије каву. То је поп једва дочекао, па онда онако као мачак све на прстима, околом, околом дође до сенице и као из вертепа паде пред владика, који је — узгред буди речено — у једној руци држао шољу с кавом а у другој дугу чибучину из које је по ћефу густе димове сукао. „Шта је море?!“ продере се изненађени владика на попа, а овај понизно одговори: „Ја сам тај и тај поп што сам због пушења оптужен вашем високопреосвећенству“. — „А, дакле ти си тај бездјелник! — рече опет владика погледајући час попа час свој дугачки чибук. „Јесте, ја сам“, потврђивао је поп. Онда владика мало нижим тоном овако стане световати попа: „Ама човече божји, кад већ пушиш, а ти барем пуши овако на дугачко као ја, а не на оне кратке пуше к'о Циганин, из којих сав дим управо у очи иде те хоће човек пре времена да ослепи“.

Шта је турнир?

Турнир је у:

Правосуђу (јуриспруденцији): претеривање истинитости.

У медицине: један симптом функције поремећене памети.

У теологији: грешно унакажење човечијег тела.

У филозофији: негативно стављено на позитивним.

У филологији: страном потомство на домаћем корену.

У историји: израст у другој половини XIX. века.

У физици: неправилно поремећање равнотеже

У техници: једна на хрђавом месту смештена декорација.

У естетици: заблуда укусне лепоте.

У трговини: превара публице уметничким стварима.

А у опште; лудорија.

Посрбио: Цига.

И в е р ц и.

Много куvara пресоле чорбу; — ал то уме и куварика сама.

* * *
Задовољство није пријатељ великих дела.

* * *
У вину лежи истина; али бива у њему и анилина.

* * *
Прв се вијуга кад га згазиш; човек том приликом вели: благодарим; врло сам вам обвезан!

* * *
Смрт може мржњу да претвори у љубав. Може и прегоод и гадити се свиња кад леже у брљи, ал зато ипак радо јести кобасица.

(„Fl. VI.“)

Н е в и н.

Министар правде прегледајући тавнице окрене се к једном заробљенику и запита га:

— Шта вас је довело амо пријатељу.

— Кијавица — одговори овај. — Како да разумем то? ушита министар.

Кинуо сам баш онда — рећи ће заробљени — кад сам у једну златарницу тешком муком кроз прозор ушао на то се пробуди чмавајући чувар, ухвати ме и — затвори.

Сличност.

— Ао, браца! та ти већ пушиш! — рече чика-Пера своме дванајстогодишњем синовцу кад га је видео с цигаретом у усти. Знаш ли, да ми тако здраво на Везув личиш.

— Како чико?

— Тако, јер и он прво дими затим — бљује! —

Награда избавитељу.

Један младић избави из воде једну младу, лепу девојку. Кад ју је кући одвео родитељима девојчиним девојчин отац овако му рекне:

— Благородни и добродјетелни младићу, избавитељу кћери моје! Шта желиш за награду? Или моју кћер или 10.000 фор?

— Кћер! рече добри младић, јер је мислио, да ће тако и новац његов бити.

— Добро, поштени младићу.

Узми дакле моју кћер. 10.000 ф. и тако ти не бих могао дати јер сам ја сиромачизмар. Будите срећни и благословени!

Младић је био упецан. —

И з ш к о л е.

Професор: „Ти неваљалче један! одма да си дошао овамо поред мене да стојиш. Ти не заслужујеш да међу поштеним људима седиш!“

М а л е р.

Једног, који је на вешала осуђен био поведоше са га обесе. Био је баш понедељак.

— Но, ето! — уздану осуђени. И ова ми се недеља са малером почиње! —

У к а в а н и.

Келнер: „Заповедате-ли чашу бела вина“?

Гост: „Не. Донесите ми црна — у жалости сам.“

Добар одговор.

Апотекар: „Код мене ћете дакле имати 150 ф. плате, кост и стан. Стан ће те добити на другом спрату.“

Спомоћник: „Благодарим! Стан ми је врло висок а плата врло ниска.“

Полудио „шлајфер.“

Мали Лака опази са салаша како господин Н. јури друмом на „велочипеду,“ те ће чудећи се повикати матери:

— „Гле, гле нао! полудио шлајфер!“

Не чини разлику.

Неки оседели младић вративши се из купатила прегледи рачуне, које је куварика за време његовог отсуства направила.

— „Како то, Роксо, та ти си и за време мога отсуства исто толико на кујну трошила као и кад сам ја код куће био“?

— „Али, молим понизно, благородни господине! где се уредно води кујна — ту један човек мање или више — не чини разлике!“

Лако је сад . . .

Циганина неког, ког су на крађи затекли и који им је умакао — поново ухватише у некој штали где се прикрио био.

— А ту, си је ли, лопове један!

Ухватисмо те! повиче један пандур.

— Лако је, господине, мене сада ухватити кад седим: пустите ме да бежим па ме онда хватајте!

Не жели бадава.

Хеј, да ми је да извучем главни згодитак на каквој лутрији — дао бих драговољно ма и десет година од живота — моје жене!

Скупио Рци—Т.

ТРАЖИМО „СТАРМАЛОГ“ ЗА 1887.
ове поједине бројеве: 6 и 30, за које
плаћамо 20 новч. по комаду.

Администрација „Стармалог“

ЛИСТОВИ, КОЈЕ УРЕДНИШТВО У ЗАМЕНУ ДОБИЈА

ГЛАС ЦРНОГОРЦА, лист за политику и књижевност. Излази на Цетињу једаред недељно на читавом табаку. Цена му је годишње 6 фор. Претплату ваљаслати поштанском упутницом на Петра Рамадановића у Котор. (Boche di Cattaro).

СРПСКИ ЛИСТ, излази у Задру једаред недељно на читавом табаку. Цена му је годишње 6 фор. Издавалац и одговорни уредник Саво Бјелановић.

„НЕВЕН“ ЧИКА-ЈОВИН ЛИСТ, уређује власник му Змај-Јован Јовановић, издање и штампа А. Пајевића, у Новоме Саду. Излази два пута месечно на читавом табаку. Цена је листу 4 фор. или 10 динара годишње. 2 ф. односно 5 динара полугодишње.

„ГЛАС ИСТИНЕ“ лист за духовне беседе, животописе и старине, уређује С. Петровић, издање и штампа А. Пајевића у Н. Саду Излази два пута месечно на читавом табаку. Цена је листу 2 ф. или 5 динара годишње, 1 ф. или 2½ дин. полугодишње.

„ЈАВОР“, Лист за забаву, поуку и књижевност. Власник Змај-Јован Јовановић, уредник г. Илија Огњановић. Издање књижаре Луке Јоцића. Излази у Новом Саду сваке недеље на читавом табаку. Цена је листу 5 ф. на читаву годину, 2 ф. 50 на пола године. За стране земље 6 фор. годишње.

ДРАШКОВ РАБОШ, лист за свакога. Излази у Сплету два пута месечно. Годишња цена 2 фор. Власник, издавалац и одговорни уредник Јово Метличић, коме и претплату ваља упућивати.

САДАШЊОСТ, недељни лист за просвету, привреду и забаву народну. Излази у Вел. Книгини, куда и претплату ваља слати на име самог уредника г. Паје Петровића. Цена је листу 4 фор. на читаву годину.

БАЧВАНИН, лист за просвету, привреду, трговину и забаву. Излази у Сомбору сваке недеље на целом табаку Одговорни уредник К. Радуловић, издавалац штампарија Мужица и Партлића. Цена је листу: на годину 4 фор. на пола године 2 ф. односно 10 и 5 динара за Србију.

ГОЛУБ, лист за српску младеж. Излази у Сомбору месечно једанпут на читавом табаку. Уредник Јован Благојевић, издавалац књижара Миљивоја Каракашевића. Цена је 1 фор. на целу годину, за Србију 2½ динара.

СТРАЖИЛОВО. Лист за забаву, поуку и књижевност. Власник и уредник Јован Грчић. Излази у Н. Саду сваког четвртка на читавом табаку. Цена му је 5 фор. на целу годину, 2 фор. 50 на пола године. За Србију и Црну Гору 14 динара или 6 фор. на годину.

СРБОБРАН, лист за политику, народну просвјету и привреду. Излази у Загребу 1 пут недељно на читавом табаку. Власник и одговорни уредник П. Јовановић. Цијена је листу 5 фор. годишње.

ЗАСТАВА. Излази у Н. Саду средом, петком и не-

дељом на целом табаку, а уторником на пола табака Одговорни уредник Јаша Томић, издавалац српска штампарија дра Светозара Милетића. Цена је листу 14 фор. на читаву годину, односно 35 динара за Србију.

БРАНИК, лист за политику и т. д. излази уторником, четвртком и суботом на читавом табаку. Одговорни уредник Никола Јоксимовић, власник издавалац Миша Димитријевић. Цена 12. фор. на целу годину, односно 6. на пола и 3. фор. за четврт године. За Србију цена 30 динара.

Позив на претплату.

На славенски лист на њемачком језику

„Parlamentär“

који излази у Бечу (Wien. VII. Lerchenfelderstrasse 25).

Није истина што се процијело, да је „Parlamentär“ престао излазити. Он и сад излази и запада изван Беча са поштанском пошиљком: на четврт године фор. 2:75 — на по године фор. 5:50 — на сву годину фор. 11.

Администрација

ЈОШ СЕ МОЖЕ ДОБИТИ

„ОРАО“

ВЕЛИКИ ИЛУСТРОВАНИ КАЛЕНДАР ЗА 1888. ГОДИНУ.

УЗ САРАДЉУ СРПСКИХ КЊИЖЕВНИКА УРЕЂУЈЕ

СТЕВАН В. ПОПОВИЋ

ГОДИНА ЧЕТРНАЕСТА.

Цена 50 новч. или 1 динар.

Ко поручи најмање 25 ком. за готов новац, добрја комад по 33 новч. Наручбине ваља упућивати издавалац-штампарији А. Пајевића у Н. Сад. ТАКО ИСТО МОЖЕ СЕ ДОБИТИ

„ЦАРИТ“

МАЛИ КАЛЕНДАР СА СЛИКАМА ЗА ПРЕСТУПНУ 1888.

Цена је 20 новч. или 40 пара динарских. Препродавци добију за готов новац комад по 12 новч.

О Г Л А С И.

ПОНУДА ШТАМПАРИМА.

Једна стара, врло добро сачувана и за сваку радњу способна

РУЧНА ПРЕСА ЗА ШТАМПАЊЕ,

као и један стари од здравог храстовог дрвета врло јаки

ДРВЕНИ ПРЕС

са гвозденим навијачем и притиском до 50 метарских цената за пресовање штампаних тискарија — продаје се по врло умереној цени. Пријаве за одкуп ових пресова прима администрација овога листа.